

Продаја туристичких аранжмана

Мишљење Министарства финансија РС

430-00-00125/2009-04

05/11/2008

1. Закон о порезу на додату вредност

Одредбама члана 8. ст. 1. и 2. Закона о порезу на додату вредност ("Службени гласник РС", бр. 84/04, 86/04 - исправка, 61/05 и 61/07 - у даљем тексту: Закон о ПДВ) прописано је, да је порески обвезник (у даљем тексту: обвезник) лице које самостално обавља промет добара и услуга у оквиру обављања делатности, којом се сматра трајна активност произвођача, трговца или пружаоца услуга у циљу остваривања прихода, укључујући и делатности експлоатације природних богатстава, пољопривреде, шумарства и самосталних занимања.

Према одредбама ст. 4. и 5. истог члана Закона о ПДВ, обвезник је лице у чије име и за чији рачун се врши испорука добара или пружање услуга, као и лице које врши испоруку добара, односно пружање услуга у своје име, а за рачун другог лица.

Сагласно одредби члана 17. став 1. Закона о ПДВ, пореска основица (у даљем тексту: основица) код промета добара и услуга јесте износ накнаде (у новцу, стварима или услугама) коју обвезник прима или треба да прими за испоручена добра или пружене услуге, укључујући субвенције које су непосредно повезане са ценом тих добара или услуга, у коју није укључен ПДВ, ако овим законом није друкчије прописано.

Одредбом става 3. тачка 2) истог члана Закона о ПДВ прописано је, да основица не садржи износе које обвезник наплаћује у име и за рачун другог, ако тај износ преноси лицу у чије име и за чији рачун је извршио наплату.

У складу са наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ, у име и за рачун организатора туристичког путовања, врши продају туристичких аранжмана, у основицу за обрачун ПДВ обвезника ПДВ који продаје туристичке аранжмане не урачунава се износ који овај обвезник ПДВ преноси организатору туристичког путовања, већ основицу за обрачун ПДВ чини износ накнаде (провизија) за промет услуга продаје туристичких аранжмана у који није укључен ПДВ.

Према томе, у укупан промет из члана 38. Закона обвезника ПДВ који врши продају туристичких аранжмана у име и за рачун организатора туристичких путовања урачунава се износ накнаде (провизија) за промет услуга продаје туристичких аранжмана у који није укључен ПДВ.

2. У складу са одредбама члана 3. ст. 1. и 2. Закона о фискалним касама ("Службени гласник РС", број 135 /04 - у даљем тексту Закон), лице које је уписано у одговарајући регистар за промет добара на мало, односно за пружање услуга физичким лицима, дужно је да врши евидентирање сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе. Обавеза евидентирања сваког појединачног оствареног промета преко фискалне касе постоји и у случају када се услуга пружа физичком лицу, а накнаду за пружене услуге сноси правно лице, односно предузетник, и то независно од начина плаћања (готовина, чек, картица, и безготовинско плаћање).

Сагласно одредби члана 3. став 3. Закона, обавеза евидентирања сваког појединачно оствареног промета преко фискалне касе не односи се на пољопривредног произвођача и власника самосталне занатске радње који на пијачним тезгама и сличним објектима продају пољопривредне производе, односно сопствене производе занатства и домаће радиности, као и на банкарске организације, осигуравајуће организације,

ПТТ и јавна предузећа која накнаду за продата добра, односно пружене услуге физичким лицима наплаћују испостављањем рачуна о обрачуну потрошње преко мерних инструмената (грејање, гас, телефон, електрична енергија, вода и др.).

Чланом 5. став 1. Закона прописано је означавање пореских стопа у бази података фискалне касе. Ознака пореске стопе "Г" додељује се добрима, односно услугама који су ослобођени пореза на додату вредност (у даљем тексту: ПДВ), ознака пореске стопе "Ђ" додељује се добрима, односно услугама на чији промет се плаћа ПДВ по општој стопи прописаној законом којим се уређује порез на додату вредност и ознака пореске стопе "Е" додељује се добрима, односно услугама на чији промет се плаћа ПДВ по посебној стопи прописаној законом којим се уређује порез на додату вредност. Лица која нису уписана у регистар обвезника за ПДВ означавају добра, односно услуге у бази података фискалне касе, искључиво ознаком пореске стопе "А".

Означавање начина плаћања добара и услуга у бази података фискалне касе, према одредби члана 5. став 3. Закона, у случају ако се плаћање врши чеком или налогом за пренос, као средство плаћања означава се: "чек", ако се плаћање врши готовим новцем, новчаним боновима, новчаним поклон честиткама, интерним картицама и сл., као средство плаћања означава се: "готовина", односно ако се плаћање врши платном картицом као средство плаћања означава се: "картица".

Чланом 12. став 5. Закона прописано је ако купац добара на мало, односно корисник услуге, плаћање врши на основу фактуре, да је обвезник дужан да у фактуру унесе редни број фискалног исечка на основу кога је евидентиран промет у фискалној каси.

Уредбом о одређивању делатности код чијег обављања не постоји обавеза евидентирања промета преко фискалне касе ("Службени гласник РС", број 18/09 - у даљем тексту: Уредба), одређена су лица на која се не односи обавеза евидентирања промета преко фискалне касе.

У складу са одредбом члана 4. Уредбе, лице које обавља делатност 63300 (Делатност путничких агенција и туроператора), дужно је да евидентира сваки појединачно остварени промет преко фискалне касе.

Сходно наведеном, привредно друштво за туризам и услуге Waikiki Travel d.o.o. из Шапца, које продаје туристичке аранжмане у име и за рачун организатора путовања, дужно је да изда фискални исечак за целокупни износ цене аранжмана и да ову продају означи пореском стопом "Г".